

i Betragtning af hans lange Tjeneste besluttede jeg at give ham Vejlighed til at forsvare sig. Da han imidlertid ikke kom af sig selv, beordrede jeg ham til at fremskille sig for mig. Da han kom, forlangte jeg af ham inden 24 Timer et skriftligt Forsvar, „ikke som Medlem af Kolonialraadet“, indsthyder Guvernøren, „for i denne hans Egenstaaelse har jeg intet at gøre med ham, men som Brandmajor“, og han fortsætter videre i Overensstemmelse med, hvad jeg allerede har oplyst, at han før Udløbet af Fristen fik denne Skrivelse fra Daniel, som imidlertid ikke var fyldestgørende, at han saa tilfaldt ham paa ny, da det ikke var ham klart, om Brandmajoren „ikke kunde eller ikke vilde se, at han havde begaaet en Fornærmelse som offentlig Embedsmand“, og slutter med: „Følgelig gav jeg ham, efter igen at have sendt Bud efter ham, en ny Vejlighed til at forsvare sig. Han nægtede at gøre dette og blev afskediget“.

Det er denne Maade, hvorpaa man fra Regeringens Side derovre behandler de folkevalgte Medlemmer i St. Thomas' Kolonialraad, som jeg finder det har Interesse for os her at lægge Mærke til, og jeg skal til yderligere Belysning af dette fremdrage, hvad der skete i det samme Møde den 25de Marts med Hensyn til et andet af de Medlemmer, der havde forslaaet Mødet den 4de Marts, nemlig det 8de folkevalgte Medlem, Hr. Sufraim. Han rejser sig op, inden man gaar over til Dagsordenen for det Møde og siger, at han gerne vilde „gøre et Par Bemærkninger i den Hensigt at forklare Grunden til, at han trak sig tilbage fra Raadets Møde den 4de ds., forinden Mødet var sluttet. Dette“, sagde Taleren, „skuldes alene, at han havde misforstaaet den første Del af Hans Ekscellences“ — Hans Ekscellence er Guvernøren — „Svar paa det ærede 4de Medlems Forespørgsel, en Omstændighed, han visstelig angrede. Han haabede derfor, at denne Forklaring vilde bidrage til at fjerne alle Misforstaaelser og ubehagelige Indtryk, som maatte være bleven fremkaldte ved hans Bortgang.“ — „Hans Ekscellence“, staar der i Kolonialraadets officielle Referat, „takkede I det 8de Medlem for den Forklaring, han havde givet, og sagde, at han ventede ikke mindre af ham.“ Saaledes behandler man de artige Børn derovre; hvorledes man behandler de uartige, har jeg oplyst den første Episode af. Slutningen paa Historien med Hensyn til Konsul Daniel var saa den, at han indgav Klage til Finansministeriet som Dernes øverste Overbestyrelse, men fik fra Finansministeriet følgende Svar, som jeg ogsaa

med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Efter at Ministeriet har gjort sig bekendt med Sagen, som den foreligger og saa i Andragerens egen Fremstilling, maa det erkende, at Guvernøren har haft Tøse til for Disciplinens Skyld at ophæve Andragerens hidtidige Tjenesteforhold, under hvis nødvendige Krav Andrageren har nægtet at indordne sig.“

Det er altsaa det Syn, Guvernøren har anvendt, og som den højtærede Finansminister har stadfæstet, at de folkevalgte Repræsentanter derovre i deres Optræden i Kolonialraadet skulle, hvis de tillige havde det Held eller Uheld at være knyttede til Regeringen som dens underordnede Embedsmænd, staa den til Ansvar paa „Disciplinens“ Vegne og straffes for „Insubordination“, hvis de vove i Kolonialraadet at optræde paa en Maade, der mishager Guvernøren. Jeg tror ikke, der vil være ret mange i denne Forsamling, hvor vi ikke ere vant til et saadant Regimente, der ville billige, hvad der der er sket. Det maa ganske naturligt, forekommer det mig, svække den offentlige Kritik, som vi herhjemme dog maa sætte Pris paa at høre derovre fra saavel som de øvrige Indbyggere paa Derne, og det kan kun tjene til at fremkalde en Bitterhed hos Befolkningen derovre over for det danske Regimente i det hele, som jeg dog ikke tror, man fra nogen Side finder heldig. Naar man bliver bekendt med det, her er sket, og det er jo ikke noget enestaaende — i den nuværende Guvernørs korte Regeringstid er der jo, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, foresaldet flere Tilfælde af lignende Art — kan man ikke værge sig mod det Indtryk, at man derovre lægger mere Vægt paa at bevare Derne som et Klaraffenland for Embedsstanden end at fremme deres økonomiske Larv og Befolkningens Velvære og Velbefindende og samtidig den danske Statskasses Larv.

Uden Viceformand (Trier): Jeg opfattede det ærede Medlems Udtalelser som en Motivering af hans Afstemning over Bevillingen paa Finansloven til de vestindiske Der og mener derfor, at Forretningsordenen har hjemlet Ret til at fremsætte disse Udtalelser ved denne Vejlighed.

Finansministeren (Lüttichau): Da de Udtalelser, der ere komne fra den sidste ærede Taler, jo ikke have noget Udgangspunkt fra noget Endringsforslag til Finanslovsforslaget, er jeg ikke særlig udrustet til at kunne besvare Enkeltheberne i dem, men jeg skal kun i Almindelighed udtale, at Forhol-